

ΦΩΤΟ-ΟΠΟΡΤΙΟΥΝΙΤΙ/

Contagion ή Covid19?

Μία μόνο φωτό είναι «πραγματική» ή άλλες είναι του Χόλιγουντ, βρείτε τις.

Στην ιμπεριαλιστική μητρόπολη, όπου κυριαρχούν εντελώς “έκτακτες συνθήκες”, η λογοκρισία δε λειτουργεί σαν ανοιχτή και βάνουσα κοπή του λόγου.

Εδώ γίνεται κάτι παραπάνω, κάτι χειρότερο από την χοντροκομμένη καταστροφή των αγωνιστικών κειμένων ή ένα black out, κάτι πιο περίπλοκο από την “παλιά ρίψη στην πυρά”. Πράγματι, καταρχήν πρόκειται για την παραχάραξη της ιστορικής εμπειρίας, την παραγωγή υποκατάστατων αναμνήσεων, την δόλια κωδικοποίηση.

Η λογοκρισία είναι μία δραστηριότητα, όχι η άρνηση μίας δραστηριότητας. Δεν είναι η προσπάθεια “να μη γίνει κάτι διαφορετικό από που συνήθως ονομάζουμε κοινο-ποιώ. Η λογοκρισία είναι τελικά παραγωγή γνώσης”. Μιας άλλης γνώσης, είναι η παραποίηση του γεγονότος, η μετατόπιση και η αντικατάστασή του. [...]

Αυτή η στρατηγική ενεργητική λογοκρισία, στη θέση του παλιού “να μη μαθευτεί”, επιλέει αυτό που πιθανά νομιμοποιεί τον λογοκριτή και που τελικά λειτουργεί σαν επιβεβαίωση του δικαιώματος και της εξουσίας αυτού που την ασκεί.

Η λογοκρισία είναι κυρίως στρατηγική κοινωνικού ελέγχου, πολεμική στρατηγική. Η παραγωγή παραχαράξεων και ιδεολογικών σημάτων, τα οποία παραποιούν τα κοινωνικά γεγονότα, προτείνοντας μία ψευτική μοντελοποίησή τους, είναι κυριολεκτικά πολεμική παραγωγή, με την σύγχρονη σημασία του όρου.

Οι ίδιοι οι τεχνικοί στην υπηρεσία του Μεγάλου Φετίχ, το ομολογούν πλέον ανοιχτά: η παραποίηση της πληροφόρησης, η διάδοση ψεύτικων ειδήσεων, εν ολίγοις η “πληροφοριακή τρομοκρατία”, είναι η σύγχρονη μορφή της προληπτικής αντεπανάστασης [...].

Δίχως άλλο, μπορούμε να μιλήσουμε για “σημειολογική αντεπανάσταση”, για ταξικό πόλεμο, ο οποίος διεξάγεται και πραγματοποιείται στον ελάχιστο γνωστό μέχρι σήμερα χώρο των γλωσσικών ιδιωμάτων.

*Σταγόνες ήλιου στη στοιχειωμένη πόλη, Renato Curcio & Alberto Franceschini
εκδόσεις Επανοικειοποίηση*

